

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ Τῇ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ.κ. Κ. Μητροπολίτου, Σ. Βουτυρά, Γ. Μοσχάκη, Γ. Ν. Χατζιδάκι καὶ Γ. Μ. Δαυλιγγῆ διευθύνοντες.

ΒΑΡΕΙΑ ΕΥΘΥΝΗ

Αἱ διὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς προπαρασκευαί ἤρξαντο διὰ τῆς λήψεως μέτρων συντελεστικῶν πρὸς παγίωσιν τῆς τάξεως, ἀλλ' οὐχὶ καὶ πρὸς ἀνύψωσιν τῶν ἐκλογέων εἰς τὴν ὅσον οἶόν τε εὐπρεπέστεραν ἐπιτέλεσιν τοῦ ὑψίστου αὐτῶν καθήκοντος.

Παρά τὴν ἐκπεφρασμένην εὐχὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις ἄλλο ζήτημα ἂν ἔπρεπε ν' ἀρκῆται εἰς ἀπλὴν ἐκφρασιν εὐχῆς, παρὰ τὸν ἐπανελημμένως διατυπωθέντα πόθον τοῦ Παλατίου, ὅπερ ἄλλο ζήτημα ἂν ἔπρεπε ν' ἀρκῆται εἰς ἀπλᾶς διατυπώσεις πόθων, καὶ παρὰ τὴν εὐλαβῆ διαμαρτυρίαν ἀπάντων ἀνεξαιρέτως τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν, τῶν αἰσθανομένων τὸν πρὸς τοὺς οἴκους τοῦ Θεοῦ ὀφειλόμενον σεβασμόν, αἱ προσεχεῖς βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ θὰ διεξαχθῶσι πάλιν κατὰ μέγα μέρος ἐντὸς τῶν ναῶν.

Ἐντὸς τῶν ναῶν κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου, ὅστις ἐπιτρέπει τοῦτο, μόνον ἐν ἑλλείψει ἄλλων δημοσίων ἰδρυμάτων, τοιαύτη δ' ἑλλείψις δὲν ὑπάρχει πλέον εὐτυχῶς. Ἐντὸς τῶν ναῶν, ἐκδιωκομένων τῶν ἱερῶν καὶ μὴ παρισταμένου ἐνδὸς καὶ ἐξ αὐτῶν, ὡς ἀντιπροσώπου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἐντεταλμένου νὰ ἐπιβάλλῃ ὅ,τι τῶν ἄλλων ἀρχῶν οἱ ἀντιπρόσωποι ἐγκληματικῶς λησμονοῦσιν!

Ἐὰν ἡ περιωπὴ, ἐφ' ἧς ἔθεσεν ἡμᾶς ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ἡ ἐκτίμησις τῶν μυριάδων ἀναγνωστῶν τῶν Πατρίων, ἐπέτρεπε νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν γλῶσσαν ἐκείνην, ἥτις εἶναι ἡ λαλουμένη κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν, οὐ μόνον ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ πανταχοῦ, θὰ ἐλέγομεν εἰς τοὺς ἔχοντας τὴν δύναμιν νὰ καταργήσωσι τὴν ἀνευλαβῆ καὶ ἀντιχριστιανικὴν συνήθειαν, ὅτι καὶ μόνῃ ἡ κατάργησις θὰ προσεπόριζεν αὐτοῖς ἰσχὺν πολὺ πλειοτέραν ἢ ὅσην πάντα ἄλλη παραχώρησις ἢ ἀμφιβόλου ὠφελείας ἀνοχῇ, μυριάδων δὲ στομάτων ἐπευφημίαι, θ' ἀπετέλουν ἐπίφθονον διαδήλωσιν, ἐνισχύουσαν τὸν φιλότιμον ἀγῶνα τῆς πολιτικῆς αὐτῶν ἐπικρατήσεως.

Ἀλλ' ἡ γλῶσσα ἡμῶν, αὐστηρά, ὅπως πάντοτε, ἀρκεῖται εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῶν θείων λόγων: «ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω» καὶ συνοψίζουσα ἐν ταῖς γραμμαῖς ταύταις τὴν ἐθνικὴν διαμαρτυρίαν, καθιστᾷ ὑπευθύνους ἀπέναντι τοῦ μέλλοντος τοὺς μὴ ἐπανορθοῦντας τὸ καταγγελλόμενον ἐγκλημα κατὰ τῆς ἀγιότητος τῶν ναῶν, τοὺς μὴ αἰρόντας τὸ σκάνδαλον πάσης χριστιανικῆς συνειδήσεως, τοὺς διαιροῦντας τέλος τὸ Γένος εἰς βεβηλοῦντας τὰς ἐκκλησίας ἐλευθέρους καὶ εὐλαβῶς φρουροῦντας αὐτὰς ἀλυτρώτους.

Καὶ εἶναι βαρεῖα ἡ ἐπιρριπτομένη οὕτω εὐθύνη, τοὺς ἐκλογέων οἱ ἐνοχοὶ καὶ ἐν τῇ ἐκλογῇ!

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ¹

Κυριακῇ ἑκτῇ.

(Λουκ. η'. 27—36)

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν,² ὑπὸντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως³ ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιόδυσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν.⁴ Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀνακράξας, προσέειπεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε. Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; δέομαί σου, μή με βασανίσῃς. Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοὶς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν,⁵ καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδαις⁶ φυλασσόμενος καὶ διαρρήσσων τὰ δεσμὰ ἡλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Ἐπρωτόησε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοι ἐστὶν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε, Λεγεών.⁷ ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν. Καὶ παρεκάλει αὐτόν, ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον⁸ ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτόν, ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγεννημένον, ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐφοβήθησαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαίμονισθεὶς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν· ὅτι φόβος μεγάλος συνείχοντο αὐτὸς δὲ, ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψεν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ. Ἀπέλυσε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέν σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

Σημειώσεις

¹ Ἰδε τὸ Εὐαγγέλιον τῆς πέμπτῃς Κυριακῆς κατὰ Ματθαῖον ἐν τῷ 17 ἀριθμῷ τῶν Πατρίων. ² Ἡ χώρα τῶν Γαδαρηνῶν, ἐκεῖτο ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας (Λουκ. η' 26). ³ Ἐκ τῆς πόλεως, καταγόμενος ἐκ τῆς πόλεως, κατοικῶν δ' ἐκτὸς αὐτῆς. ⁴ Ἐν τοῖς μνήμασιν—ἐν τοῖς σπηλαίοις. ⁵ Συνηρπάκει αὐτόν, ἥτοι εἶχε κυριεύσει αὐτόν τὸ πονηρὸν πνεῦμα ἀπὸ πολλῶν χρόνων. ⁶ Πέδαις, τὰ εἰς τοὺς πόδας δεσμὰ. ⁷ Λεγεών, λέξις λατινικὴ σημαίνουσα σύνταγμα· ἐνταῦθα σημαίνει τὸν ἄρχοντα τῶν πονηρῶν πνευμάτων (Μάρκ. ε' 9, 19) κατ' ἕνα δηλαδὴ ὑπὸ φοβεροῦ δαίμονος. ⁸ Ἐν τῇ λίμνῃ τὴν ἀνευ πυθμένος τὴν ἔχουσαν μέγα βάθος· μεταφορικῶς καλεῖται οὕτω τὸ κατοικητήριον τῶν δαιμόνων. (Ἀποκ. η' 1—3.)

μεινάνουν ότι η τετάρτη σταυροφορία έγινε για σωση τους Έλληνες, ότι ο Κολοκοτρώνης ήτο ληστής και ο Μιαούλης πειρατής κλπ.

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΣ

Ε Οίονει επιδότρουσα και τὸν ἀγῶνα, ὃν ἡ ἡμετέρα ἐταιρεία ἀνέλαβεν, οὐχὶ ἐναντίον, ἀλλὰ ὑπὲρ τῶν μεταναστῶν καὶ τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν σωτηρίας, τείνεται πρὸς αὐτοὺς, εὐλογοῦσα καὶ παραινοῦσα τὰ πρέποντα, ἢ δεξιὰ τοῦ πνευματικοῦ ἀρχιγοῦ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Γένους.

Ἐν τῇ κατωτέρῳ δημοσίευμένῃ ἐγκυκλίῳ ἐπιστολῇ, ἣν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακείμ ἐπεμψεν οὐ μόνον πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἀμερικανικῇ πολιτείᾳ τῆς Μασαχουσέτης, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπανταχοῦ μετανάστας, φαίνεται ἡ πρόμαχος τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος, ἡ σεπτὴ ἡμῶν μήτηρ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τεθλιμμένη καὶ ἐνδακρυσ ἐπὶ τῷ ἐκπατρισμῷ τῶν τέκνων της, ἀλλὰ καὶ ἐπιδαμνιεύουσα αὐτοῖς φιλοστόργως τὰ ἐξόδια τῆς σωτηρίας, τῆς ἐνότητος καὶ τὴν εὐχὴν τῆς περιποθέτου ἐπανόδου.

Ἰωακείμ ἐλέφ Θεοῦ, ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Πρωτ. 6641
Αριθ. 5725

Ὅσιώτατε προῖστάμενε, ἐντιμότατοι ἐπίτροποι, πρόκριτοι καὶ λοιποὶ πάντες εὐλογημένοι χριστιανοί, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ὀρθόδοξον ἐλληνικὴν Κοινότητα τῆς ἐν τῇ Πολιτείᾳ Μασαχουσέτης πόλεως Λόουελ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν Μετριότητος χάρις εἴη ὑμῖν ἀπασί καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχῇ, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Λαβόντες πολλάκις πληροφορίας παρὰ τῶν ἱερατικῶς προϊσταμένων τῶν ἐν Ἀμερικῇ, Ἀσίᾳ καὶ Ἀφρικῇ νεοσυστάτων χριστιανικῶν ὀρθόδοξων παροικιῶν, μετὰ πατρικοῦ ἐνδιαφέροντος παρακολουθοῦμεν τὴν κατάστασιν καὶ πορείαν αὐτῶν καὶ ἰδίᾳ τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν, ἥτις εἶνε ἢ βίσις τῆς τῶν κοινοτήτων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπάρξεως καὶ προόδου. Καὶ εἶναι μὲν ἐν γένει σημεῖον οὐχὶ εὐχάριστον, ἀλλὰ μᾶλλον λυπηρὸν, ἢ ὑπὸ πολλῶν ταυτοχρόνως ὁμᾶδων ὁμογενῶν καὶ ὁμοδόξων χριστιανῶν ἐγκατάλειψις τῆς πατρίδος αὐτῶν καὶ εἰς ξένας ἀπωτάτας χώρας μετανάστευσις, ἥτις εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν μὴ ἐγένετο. Ἀλλ' ἐνώπιον γεγονότος τετελεσμένου ἦτοι τῆς συστάσεως κοινοτήτων ἐν τοῖς μακροχρόνις ἐκείνοις τόποις, ἡ Μετῆρ Ἐκκλησία καθῆκον ἔχει νὰ συμβουλευῇ τοὺς ἐκεῖ χριστιανούς τὰ πρέποντα καὶ ὑποδεικνύῃ τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα πρὸς ψυχικὴν αἴμα καὶ ὕλικὴν ὠφέλειαν αὐτῶν.

Τῶν ἀποικιῶν καὶ μεταναστεῦσεων ἡ ἱστορία σπουδαῖον καὶ πολὺτιμον διδάσκει μᾶθημα, τὸ ὁποῖον πρέπει κατὰ νοῦν νὰ ἔχωσι πάντες, ὅσοι ἀφῆγοντες τὴν πατρίδα αὐτῶν διαπλέουν θαλάσσις καὶ ὠκεανούς, διὰ νὰ μεταβῶσιν εἰς ξένους καὶ μακρυνούς τόπους πρὸς εὐρεσιν ἐργασίας καὶ καλλιτέρευσιν τῆς τύχης, ἢ πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου αὐτῶν. Τὸ μᾶθημα τοῦτο εἶναι ὅτι, ὅταν εἰς μίαν ξένην χώραν εὐρεθῶσιν ἀποκατεστημένοι πολλοὶ ἢ ὀλίγοι ἀποικοὶ ὁμόθρησκοι καὶ ὁμογενεῖς, οὗτοι πρῶτον ὀφείλουν νὰ σκεφθοῦν πῶς θὰ διδώσιν τὴν θρησκείαν καὶ τὴν γλῶσσαν τῶν πατέρων των καὶ πῶς θὰ διατηρήσιν ἀδιάρρηκτον τὸν δεσμόν, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ τοὺς συνδέῃ μετὰ τὴν πατρίδα, μετὰ τοὺς ἀγαπητοὺς συγγενεῖς, οἰκείους καὶ φίλους καὶ μετὰ τὰς ἐθνικὰς οἰκογενειακὰς παραδόσεις, ἥθη καὶ ἔθιμα.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πᾶσα ἀποικία συνιστᾷ ἐν κέντρον, μίαν Ἐκκλησίαν ἐν σχολεῖον ἢ ἄλλο κοινὸν ἱερὸν κατάστημα καὶ περὶ τὸ κέντρον τοῦτο, περὶ τὸν ἱερέα, ὅστις εἶναι ὁ πνευματικὸς ποιμὴν καὶ διδάσκαλος, ἢ περὶ τὸν πρόεδρον ἢ διευθυντὴν τοῦ καταστήματος, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἀκόμη ἐκκλησία, συνεννοῦνται ὅλα τὰ μέλη τῆς ἀποικίας καὶ συνέρχονται τακτικῶς καὶ συσκέπτονται εἰλικρινῶς ὡς ἀδελφοὶ διὰ τὰ κοινὰ συμφέροντα καὶ ἀπαρτίζουσι τοιοῦτοτρόπως μίαν κοινότητα, τῆς ὁποίας ἐκλέγουν ὡς ἐπιτρόπους τοὺς ἀρίστους μεταξὺ αὐτῶν, ἀποβλέποντες εἰς τὰ προσόντα καὶ τὴν ἀγαθὴν αὐτῶν ὑπόληψιν, καὶ οὐχὶ εἰς ἐπαρχιακὰς, κομματικὰς καὶ προσωπικὰς συμπάθειας καὶ ἀντιπάθειας· διότι ἐὰν εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν ἢ τοιαύτη διαίρεσις

εἶναι βλαπτικὴ, εἰς ξένον τόπον εἶνε σφάλμα καταστρεπτικόν, διότι γίνεταί τὸ μεγαλύτερον ἐμπόδιον ὄχι μόνον εἰς τὴν στερέωσιν πάσης νέας κοινοτήτος καὶ εἰς τὴν ἠθικὴν αὐτῆς ὑπόληψιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὕλικὴν προκοπὴν τῶν ἀποικίων ὡς ἰδιωτῶν καὶ ἐπιχειρηματιῶν.

Εἶναι δὲ φανερόν ὅτι οὗτοι, ὡς ξένοι καὶ ἐτερόθρησκοι καὶ ἐτερόγλωσσοι, τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς δυνάμεως των ἐν τῇ ξένῃ χώρᾳ πρέπει νὰ ζητῶσι καὶ νὰ εὐρίσκωσιν εἰς τὴν μεταξύ των ἀδελφικὴν ἑνώσιν καὶ ὑποστήριξιν, διὰ νὰ ἡμποροῦν εὐκολώτερον νὰ συναγωνίζωνται πρὸς ἄλλους ὁμοτέχνους ἐγχωρίους ἢ Ὑρωπαίους καὶ νὰ κερδίσωσι τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν ἀνθρώπων τῆς χώρας, τὴν ὁποίαν ἐξέλεξαν ὡς τόπον ἐργασίας καὶ ἐγκαταστάσεως. Τοῦτο ἐπραῖον καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐπολιτεύθησαν ὅλων τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν οἱ ἀποικοὶ, Ἀγγλοὶ, Γάλλοι, Ὁλλανδοί, καὶ λοιποὶ, οἱ ὁποῖοι διατηρήσαντες ἀδιασπάστους τοὺς δεσμούς τούτους καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἐνότητα, ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν, ὕλικῶς καὶ ἠθικῶς προήχθησαν, ἐπλούτησαν καὶ ἐτιμήθησαν.

Τὸ παράδειγμα καὶ τὸ μᾶθημα τοῦτο πρέπει ν' ἀκολουθήσῃτε καὶ ὑμεῖς, ὅσοι μετέβητε καὶ ἐγκατεστάθητε εἰς τὴν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς πόλιν Λόουελ ἐπὶ σκοπῷ ἐντίμου ἐργασίας καὶ βιοποριστικῶν ἐπιχειρήσεων. Καλῶς καὶ ὁσίως ἐπράξατε φροντίσαντες ἐγκαίρως περὶ ἱδρύσεως ἱερῆς ἐκκλησίας καὶ προσκλήσεως ὡς ἱερέως, πνευματικοῦ δὲ ὑμῶν ποιμένος καὶ ὁδηγοῦ, τοῦ ὁσίου ἀρχ. κ. Ἰωακείμ, ὅστις δεικνύει πρὸς ὑμᾶς ἀληθῶς πατρικὴν στοργὴν καὶ ἀγάπην καὶ θερμὸν ἔχει πόθον τὴν στερέωσιν, πρόδον καὶ εὐτυχίαν τῆς νεοσυστάτου Κοινοτήτός σας. Σὺς ἐπαινοῦμεν καὶ ἀλλὰ ἐρχόμεθα νὰ σᾶς συμβουλευώμεν ταυτοχρόνως νὰ μὴ ἀφήσῃτε νὰ καταπέσωσι καὶ ψυχρανθῶσι ταῦτα, μηδὲ νὰ χαλαρωθῇ ἡ μεταξύ σας ἀδελφικὴ ὁμόνοια διὰ λόγους εὐτελεῖς καὶ ἀναξίους, διότι ἄλλως διατρέχετε τὸν κίνδυνον νὰ συγχωνευθῇτε μετὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν καὶ νὰ ἀπολεσθῇτε. Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ λησμονήτε ὅτι εἰσθε Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι τὸ θρήσκευμα καὶ πρέπει νὰ μείνητε πιστοὶ εἰς τὴν θρησκείαν, τὴν ἐθνικότητα καὶ τὴν γλῶσσάν σας, καὶ ὑμεῖς, ἴσ' ἂν τέκνα ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα τῶν τέκνων σας. Ὡς Ὀρθόδοξοι δὲ Χριστιανοὶ εἰσθε τέκνα τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ἀγαπητοὶ ἐν πνεύματι υἱοὶ ἡμῶν, οἵτινες ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Θεοῦ, ἐμπιστευθέντι εἰς ἡμᾶς τῷ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἀξιωματί, ἐντολὴν καὶ καθήκον ἔχομεν καὶ τὰ ἐν γένει καὶ τὰ ἐν μέρει νὰ ἐποπτεύωμεν καὶ περὶ τῶν θρησκευτικῶν καὶ πνευματικῶν συμφερόντων τῶν ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης διεσπαρμένων ὁμοδόξων πιστῶν νὰ μεριμνῶμεν, κατ' ἀρχαίαν τάξιν καὶ παραδόσιν.

Ὅθεν, τὸ πατρικὸν τοῦτο τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς προνοίας καθῆκον προθύμως ἐκπληροῦντες, ἀπευθύνομεν πρὸς ὑμᾶς τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν εὐχτικὸν καὶ παραινετικὸν Γράμμα, δι' οὗ προτροπέμεθα καὶ συμβουλευόμεν ἡμᾶς νὰ ἔχητε πάντοτε ὑπὸ ὄψιν, ὅτι ἐν ἀρχῇ ἐλέγομεν, ἦτοι βίσις τῆς ὑπάρξεώς σας ὡς Κοινότητος χριστιανικῆς ὀρθόδοξου καὶ ὁμογενοῦς νὰ εἶναι ἡ εὐσέβεια καὶ ἡ συντήρησις ἐκκλησίας καὶ ἱερέως, ἡ ἐν μέσῳ ὑμῶν διάδοσις τῆς προγονικῆς γλώσσης καὶ ἐθνικῶν παραδόσεων ὡς κειμηλίων ἱερῶν καὶ ἀνεκτιμήτων, ἡ συγκράτησις τέλους εἰλικρινούς καὶ ἀναλλοιώτου ἐν μέσῳ ὑμῶν ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ ὁμονοίας.

Προσέτι δὲ προτροπέμεθα πατριτικῶς καὶ παραγγέλλομεν ἐκκλησιαστικῶς, ἵνα τακτικῶς καθ' ἐκάστην Κυριακὴν καὶ μεγάλην ἐορτὴν φοιτᾶτε εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀκροῦμενοι μετ' εὐλαθείας καὶ φόβου Θεοῦ τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν, ἐξομολογούμενοι καὶ κοινωνοῦντες τῶν Ἀρχάντων Μυστηρίων κατὰ τὰς τεταγμένας ἡμέρας, προσέχοντες εἰς τὴν σύμφωναν μετὰ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας ἐκτέλεσιν τῶν λοιπῶν μυστηρίων, ἦτοι τοῦ ἱεροῦ γάμου, τοῦ ἁγίου βαπτίσματος καὶ τῶν λοιπῶν τελετῶν τῆς ἀγίας ἡμῶν ὀρθόδοξου πίστεως. Ἐπειδὴ δὲ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων εἶναι νεκρά, κατὰ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ὀφείλετε νὰ πολιτεύσῃτε ὡς χριστιανοὶ ὑπὸ ὅλας τὰς ἐπόψεις, ὄντας δίκαιοι καὶ ἀκέραιοι εἰς τὰς δοξοληφίας ὑμῶν, ἀγαθοποιοὶ καὶ εὐεργετικοὶ πρὸς τοὺς πάσχοντας, εἰρηνικοὶ πρὸς πάντας καὶ ἰδίᾳ πρὸς τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν τοὺς ὁμοδόξους καὶ ὁμογενεῖς, ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζοντες, πειθόμενοι δὲ πάντες ταῖς συμβουλαῖς καὶ ὁδηγίαις, ὡς ὁ ἱερατικὸς ὑμῶν προϊστάμενος ἐν πίστῃ ἀνάγκῃ σὺς ἀπευθύνει ἐμπνεόμενος ἀπὸ Θεοῦ ἔχλον καὶ ἀπὸ πατρικὴν ἀγάπην καὶ πρόνοιαν.

Ἐπὶ τούτοις ἐγκαρδίας πάντας ὑμᾶς καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν καὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν εὐλογοῦντες, ἐρχόμεθα ὅπως ὁ παντοκράτωρ καὶ υπεράγαθος Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν βοηθῇ καὶ κατευθύνῃ ὑμᾶς εἰς πᾶσαν προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν, καταπέμψῃ δ' ἐφ' ὑμᾶς τὴν χάριν αὐτοῦ καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος.

Σεπτέμβριου κγ'

Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως

Ἰωακείμ